

2007

Kalendářní rok 2007, šestnáctý od znovuosamostatnění Vísky, představoval v její novodobé porevoluční historii jeden z nejvýraznějších roků vůbec. Kromě mnoha důležitých jiných počinů ho charakterizovalo především velmi živé společenské dění v obci. Jeho vrcholem se stala událost, okolo které se točila nemalá část dění v obci a která zaslouží být uvedena jako první na stránkách těchto ročních záznamů. Tou událostí se stala oslava stého výročí založení Sboru dobrovolných hasičů.

Příprava kulatého výročí založení zdejší nejstarší společenské organizace započala v režii členů sboru již během předcházejícího roku. Přípravné práce trvaly několik měsíců a vyznačovaly se velkou náročností. Jejich ovoce lze ale označit za velmi zdařilé. Oslava se odehrála v sobotu dne 14. července za velmi pěkného letního počasí. Jako první bod čekala na početné návštěvníky nejen z Vísky, ale i z mnoha sousedních obcí, soutěž hasičských družstev v předvádění požárních útoků. Celá akce započala v 9.00 krátkým projevem starosty obce a starosty hasičů. Následovala prezentace soutěžních týmů, kterých dorazilo celkem 10. Jednalo se o dvě dětská družstva z Klokočova a Nové Vsi, dále tři ženská z Malče, Nové Vsi a místní ženy a konečně pět sestav pánských – dvě místní (starší a mladší), malečské z Rušínova a z Jeřišna. Všechna družstva po slavnostním nástupu předvedla ukázky požárních útoků. Vavříny a ceny pro vítěze si odnesly děti z Nové Vsi a ženy i muži z Malče. Vísecké ženy skončily na třetím místě a družstva zdejších mužů také příliš neexcelovala, přičemž lepší umístění díky nižšímu času paradoxně vybojoval tým mužů starších. Reprezentanti soutěžících následně přebrali diplomy a poháry oceňující jejich výkony. Každé družstvo obdrželo diplom, pamětní list a sošku hasiče, každé z dětí pak hasičské autíčko.

Po soutěžní přehlídce následoval mimořádně pěkný útok hasičů z Jeřišna, kteří přijeli v nádherných replikách dobových hasičských uniforem

z první republiky a se starou předválečnou ruční stříkačkou taženou koňmi. Jejich vystoupení právem sklidilo velké ovace. Následovalo předvedení požárního útoku současných profesionálních hasičů z Chotěboře, kteří s houkáním dorazili na místní hřiště, kde přihlížejícím předvedli vyřezávání dvou sličných místních dobrovolných hasiček naoko uvězněných v jakoby havarovaném autě. Zásah skončil samozřejmě happyendem – rozřezáním auta a úspěšným vysvobozením dobrovolnic.

Po zmíněných exhibicích následovala polední pauza, během které se místní i návštěvníci mohli, tak jako celý den, občerstvit grilovaným pašíkem, klobásami a základní nabídkou nápojů, tj. hlavně pivem. Odpolední program zahájil slavnostní průvod hasičů v slavnostních uniformách od zbrojnice k památníku padlých, u kterého zástupci sboru položili věnec na památku padlých občanů obce a po zaznění hymny si jejich oběti připomněli minutou ticha. Poté byl připraven pro členy sboru a početné hosty z řad hasičstva oběd v sokolovně. Následovala slavnostní schůze sboru za účasti hostů, například starostky Uhelné Příbrami, při níž došlo k předávání vyznamenání a čestných uznání. V sále sokolovny nachystali členové sboru ke shlédnutí malou výstavku různých artefaktů z dějin sboru – staré kroniky, zápisy ze schůzí, diplomy, hasičské pomůcky a další věci spjaté s historií sboru. Zájemci si také mohli koupit trička připomínající 100 let sboru v modrém a bílém provedení a dále vlaječky obce. Sbor dále při této příležitosti zajistil vytištění drobné publikace Sto let dobrovolných hasičů obce Víška. Historie let 1907 – 2007. Publikace od PhDr. Jana Čapka na 36 stranách mapuje dosavadní působení sboru v obci a ukazuje jeho bohatou historii i současný stav. Na její vydání přispělo i několik místních živnostníků a dalších sponzorů.

Během dne se také zájemci mohli projet s koňským spřežením s historickou stříkačkou. Víška byla během akce slavnostně upravena a vyzdobena například nebyvalým množstvím praporů. Z budovy obecního úřadu poprvé vlál prapor obce, vedle něj vlajka České republiky a nově také vlajky kraje a Evropské unie, na hasičské zbrojnici pak vlajky hasičů, obce a

ČR a na sokolovně prapor fotbalistů.

Po ukončení slavnostní schůze proběhla na fotbalovém hřišti přednáška autora publikace o historii sboru. Poté následovalo slavnostní ekumenická bohoslužba ke svěcení praporu Vísky, kterou vedli římskokatolický kněz páter Josef Ziaňko z Chotěboře a farář Českobratrské církve evangelické z Vilémova Ladislav Havelka. Svěcení mělo velmi netradiční ráz díky účasti duchovních obou církví, které jsou v obci zastoupeny, zatímco jinde mívá zpravidla pouze ráz katolické bohoslužby. Následoval projev starosty o obecním znaku a praporu.

Večer byla pro účastníky slavnosti připravena zábava opět na fotbalovém hřišti. Díky vhodné volbě umístění, pěknému počasí a dobré propagaci akce, přilákala kapela Trik naprosto rekordní počet účastníků, o čemž svědčí 240 prodaných lístků. To je číslo, které nemá obdoby v dosavadní historii zde pořádaných tanečních zábav. Rekordní byl také objem utržených finančních prostředků, které hasičům, spolu se značným příspěvkem obce, pomohl hradit velké výdaje na celou oslavu. Celkově lze o celé oslavě prohlásit, že se velmi povedla a právem tak zaznamenala velký pozitivní ohlas v obci i jejím okolí.

Od mimořádné oslavy bychom se měli přesunout zpět k věcem všednějším a každoročním. Zde je vždy na prvním místě počasí, které rámuje kolorit všedního i svátečního života obce. A u něj, tak jak to v posledních letech bývá zvykem, opět nebyla nouze o překvapení a anomálie. Takovou nejvýraznější představovala v tomto roce neobvykle teplá zima. Ta podle údajů meteorologů představovala vůbec nejteplejší zimu od počátku pravidelného měření teplot v pražském Klementinu v roce 1775. Již během ledna, nejteplejšího za posledních 50 let, padaly jeden za druhým teplotní rekordy. Ve Vísce se jako nejteplejší ukázal 10. leden, kdy se rtuť místních teploměrů zastavila na úctyhodných 13 °C ve stínu. Mrazy zaznamenali zdejší obyvatelé vesměs pouze v noci, a to ještě velmi mírné a zřídka. Průměrné teploty dosáhly takových hodnot, že v Praze vykvetly třešně a na

Vysočině vylétly včely z úlů. Jaro začalo fakticky již v první polovině února, kdy zde kvetly kočičky, sněženky a bledule a zelenala se tráva. Průměrná únorová teplota byla o 3,5 °C vyšší než dlouhodobý normál a mrazy jsme v obci prakticky nezaznamenali ani v noci. Jediným dnem, kdy zde teploměry hlásily celodenní mráz, se stal 26. leden. Také sníh se celou zimu prakticky nevyskytoval a sházel k nelibosti lyžařů i na horách.

K extrémům počasí se přidala i další, tentokrát mnohem katastrofičtější událost, kterou představoval orkán Kyrill, který zasáhl naši republiku 17. ledna. Vítr, při němž přístroje zaznamenaly dosud největší rychlost v historii měření, a to 216 km/hod na Sněžce (o celých 51 km více než dosavadní rekord z Milešovky), přinesl tragické následky. Výsledek jeho řádění představovali čtyři mrtví a více než jeden milión pokácených stromů, což státní podnik České lesy označil za největší škodu ve své historii. Průchod orkánu zaznamenala i Víška, kde po sobě zanechal asi 150 pokácených stromů v obecním lese a další v lesech soukromých. Přímo v obci sebral střechu u holubníku rodiny Fikarovy z čp. 10, poničil střechu usedlosti rodiny Polnickovy z čp. 12 a z dalších střech odnesl jednotlivé tašky. Přímo na území obce vyvrátil jeden smrk a dvě olše.

Jarní měsíce pokračovaly opět ve znamení velmi nadprůměrných vysokých teplot, ale i nemalých výkyvů. Již 13. března zaznamenali místní sledovači teploměrů + 18 °C a nadstandartně teplý ráz měla i většina dalších dní měsíce. Na první jarní den ale pro změnu „konečně“ napadl sníh, dokonce celých 15 cm těžkého a mokrého sněhu za noc, což zde způsobilo polámání některých stromů a také dopravní kalamitu na celé Vysočině. Vysoké denní teploty střídaly občasné noční mrazíky. Tak například 17. dubna dosáhla teplota ve Vísce 22 °C, ale již o tři dny později jsme ráno rtuť teploměru hledali až na hodnotě – 2 °C. Naopak naprosto chyběly dubnové srážky, takže tráva přes vysoké teploty rostla jen pomalu. Nadprůměrně teplý ráz měl i květen, jehož předposlední týden teploty přesahovaly 25 °C (rekordně se Víška ohřála 29. května, kdy nám počasí „zatopilo“ až na 29 °C).

V podobném duchu proběhl i červen, takže celé jaro hodnotili meteorologové opět jako nejteplejší v historii měření v České republice. Průběh červnového počasí zpestřovaly i bouřky. Ta největší zasáhla zdejší region 21. června, aby ukázala, že klima si s námi opravdu nezahrává. Odpolední mohutnou bouří zde doprovázel silný vítr, který nadělal škody především v blízkém Vilémově, kde odnesl střechu části radnice a několika rodinných domků. K nám dorazil v 16.40 a na památku nám zůstavil tři polámané lípy zdejšího krásného stromořadí vedle silnice nad fotbalovým hřištěm. Nejpoškozenější lípu zcela rozlomil, takže bude muset být pokácena, u zbylých by mělo postačit odborné ošetření.

Také první část léta se ohledně nadprůměrných teplot a útoků na teplotní rekordy nenechala zahanbit. Především třetí červencový týden dosahovaly opakovaně teploty tropických hodnot a dne 17. července jsme v naší obci naměřili 33 °C. Ve stejném týdnu padly v pražském Klementinu tři teplotní rekordy ve třech dnech po sobě následujících. Srpen přinesl o něco chladnější a deštivější počasí, ale léto jako celek lze označit za suché. A opět jeden teplotní extrém – tento rok velmi často citovaní meteorologové vyhodnotili období od září 2006 do září 2007 jako znovu nejteplejší v historii měření v českých zemích. Těžko pak lze při takovýchto údajích věřit hlasům některých skeptiků v čele se současným prezidentem Václavem Klausem, že globální oteplování je vybájeným výmyslem ekologů a novinářů.

Naopak září v nastaveném trendu nepokračovalo a jevílo se v průměru jako chladnější a deštivé. Teploty se po většinu měsíce držely pod 15 °C, takže se muselo topit. To po velmi teplé zimě, která mimo jiné ušetřila lidem dosti peněz za topení, působilo poněkud nezvykle. Velké srážky pohrozily i záplavami, ač nakonec se voda ze zdejší řeky přece jen nevyhlila. Také říjen měl chladnější ráz a již 15. se do Vísky dostavil první mráz. Sníh padal poprvé o tři dny později a 19. října přivítala obec den poprvé v bílém hábitu. V listopadu mrzlo již i ve dne a zima tak nastoupila nejdříve za posledních 21 let, zřejmě aby si vynahrádila to, co zameškala na počátku roku. Listopad

jako celek byl nadprůměrně chladný a udělal radost především lyžařům, kterým přinesl na horách sněhovou nadílku vhodnou pro lyžování. V podobném duchu pokračoval i prosinec. Od jeho poloviny mrzlo i ve dne, ale nejnižší teplota poklesla pouze na $-12\text{ }^{\circ}\text{C}$ v noci a $-4\text{ }^{\circ}\text{C}$ ve dne. V polovině měsíce napadl bílý poprašek a držel se až do Nového roku. Bylo ho ale velmi málo, takže ze zimních sportů šlo provozovat pouze bruslení a milovníci běžek zde museli své nářadíčko nechat opět uzavřené.

Stav obyvatel ve Vísce zaznamenal loni po výrazném propadu opět mírný nárůst. Počátek roku jsme začínali s rekordně nízkým počtem 172 obyvatel, na jeho konci to bylo 176. Během roku se rodičům, kteří trvale žijí ve zdejší obci, narodilo pouze jedno dítě – Jan Březina z čp. 77. Dvě narození zaznamenala Víška u matek, které zde již fakticky nebydlí, ale mají zde trvalé bydliště. Zemřela paní Eliška Mudruňková z čp. 24 ve věku 76 let a den před Štědrým dnem pan Ladislav Motl z čp. 67 ve věku 60 let. V jeho případě odešel po dlouhé nemoci člen současného obecního zastupitelstva, dlouholetý činovník Sboru dobrovolných hasičů a před rokem 1989 předseda občanského výboru ve Vísce, který tvořil jakousi náhradu za místní samosprávu v době našeho nuceného sloučení s Novou Vsí. V této funkci se pan Ladislav Motl zasloužil o výstavbu některých objektů občanské vybavenosti, jako například prodejny potravin. Zbylý pohyb obyvatel způsobilo přistěhování a odstěhování. Z obce byla vypravena jedna svatba – dne 7. července se vdávala Iva Šrámková z čp. 15 za Pavla Novotného z Jitkova, manželé budou bohužel bydlet mimo Víšku. U nemovitostí došlo ve Vísce k prodeji domu čp. 34 rodiny Benešovy, noví majitelé přišli z Havlíčkova Brodu, ale zatím zde nemají trvalé bydliště.

Otěže nad děním v obci třímalo v zásadních věcech, tak jako v jiných letech, především obecní zastupitelstvo. To se ke svému jednání sešlo celkem 16x, což je počet ve srovnání s posledními lety rekordní. K nejčastějším námětům jednání patřila problematika nástavby sociálních bytů nad budovou prodejny potravin. Většina zastupitelstva se totiž

domnívala, že v minulém volebním období nebyl dodržen předepsaný zákonný postup při zadávání veřejné zakázky na zmíněnou stavbu. Obávala se proto nebezpečí, že státní Fond pro rozvoj bydlení, který slíbil poskytnout na stavbu dotaci, by ji mohl požadovat zpět včetně penále. Zastupitelstvo se proto rozhodlo vypsát nové výběrové řízení, které by proběhlo přesně dle požadovaných pravidel. Pro výběrové řízení bylo osloveno celkem pět místních firem, přičemž jedna byla z Vísky a další čtyři z Chotěboře. Výběrové řízení se uskutečnilo obálkovou metodou, kdy jednotliví uchazeči o zakázku v zapečetěných obálkách odeslali svůj návrh s cenovou kalkulací, termínem stavby a dalšími podrobnostmi. Ze tří firem, které se nakonec rozhodly podat nabídku, byla vybrána firma Kolouch Zdeněk Chotěboř, protože přišla s nejlepší cenovou nabídkou a odpovídaly i další parametry stavby. Ovšem i vítězná nabídka dosahovala hodnoty 4.338,209 Kč, což je částka, kterou zastupitelstvo považovalo za příliš vysokou vzhledem k finančním možnostem Vísky. Proto nakonec zrealizovalo vypsání dodatku k výběrovému řízení s tím, že firmy oslovilo s nabídkou vypracování projektu pouze pro hrubou stavbu. Zastupitelé tak chtěli ušetřit finanční prostředky tím, že by se další práce realizovaly levněji za pomoci zaměstnance obce a místních řemeslníků, ale i například využitím dřeva z obecního lesa. Také dodatek k výběrovému řízení vyhrála s nejnižší cenou firma Kolouch.

Realizace celé stavby měla být zahájena již na sklonku léta. Ovšem majitel firmy zjistil, že projektová dokumentace vyhotovená na sklonku působení minulého zastupitelstva hlineckou firmou Plaster vybranou prostřednictvím sporného výběrového řízení, které bylo novými zastupiteli zrušeno, obsahuje nevyhovující posudek statika. Nutnost získání nového posudku a celkově problematická dokumentace vedla k tomu, že stavební práce byly firmou zahájeny až na počátku listopadu a to budováním bytové jednotky v přízemí prodejny. První práce bourací proběhly v režii místních brigádníků z řad Sokola již během září.

K dalším častým námětům jednání zastupitelů patřily další investiční akce (například výměna vodovodního potrubí), problematika rozpočtu obce a s ním souvisejících výdajů, nebo také otázka zpracování kalamity v obecním lese a následného prodeje dřeva. Součinnost zastupitelů hodnotil starosta obce jako dobrou, nicméně přesto byl na konci roku zastupitelkou a bývalou starostkou ing. Ludmilou Paclíkovou podán návrh na starostovo odvolání. V následném hlasování ale získal pouze jeden hlas zmíněné zastupitelky.

Pokračovala i snaha starosty Ondřeje Čapka o převedení budovy sokolovny z vlastnictví státu do majetku obce, při které nás opět podporoval zdejší senátor JUDr. Petr Pithart. I díky této podpoře se podařilo podepsat smlouvu mezi vlastníkem nemovitosti – Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových a obcí o bezúplatném převodu nemovitosti do vlastnictví Vísky. Tato smlouva pak byla postoupena k závěrečnému jednání na Ministerstvo financí, které by ji mělo schválit, což se ale od června do konce roku nestalo.

Rozpočet obce vykázal celkové příjmy v rekordní výši 3.926,002,- Kč, což bylo velké navýšení proti původně schválené hodnotě. K rekordním příjmům přispělo především obdržení dotace z Fondu pro rozvoje bydlení na výstavbu zmíněných sociálních bytů ve výši 1.650.000,- , dále částka 505,000 získaná jako podíl obce po zániku sdružení Podhůří Železných hor pro plynofikaci, jež během roku ukončilo svoji činnost. Na navýšení příjmů se podílel i zisk z prodeje kalamitního dřeva v hodnotě 250.000,- Kč a také získání dotace kraje Vysočina na výměnu vodovodního potrubí ve výši 119.000,- Kč. Celkové výdaje činily 1.848,123,- Kč, takže rozpočet obce skončil v tomto roce přebytkem zhruba ve výši dvou miliónů korun. Přebytek bude v budoucnu využit kromě stavby zmíněných sociálních bytů také na zasíťování nových stavebních parcel, které by měly do Vísky přilákat nové obyvatele, případně udržet zde stávající mladé spoluobčany.

Významným momentem v životě Vísky se stalo také konečné udělení

znaku a praporu obce. Návrh schválený předešlým zastupitelstvem byl odsouhlasen příslušnou komisí parlamentu a dekret o tomto schválení poté dne 5. dubna slavnostně převzal starosta obce Ondřej Čapek z rukou předsedy poslanecké sněmovny ing. Miloslava Vlčka v budově sněmovny. Dekret opravňuje Vísku k používání znaku i praporu a jeho získání završilo úsilí předešlého zastupitelstva a zejména bývalé starostky ing. Ludmily Paclíkové, které za to náleží dík. Zastupitelstvo obce dalo následně vyhotovit slavnostní prapor obce a také smaltovanou tabuli se znakem, která je umístěna u vchodu na Obecní úřad. Během roku pak došlo i k vyrobení a umístění uvítacích cedulí s nápisem „Vítá Vás obec Víška“ a schváleným znakem před vjezd do obce. Zastupitelé zároveň nechali vyrobit 150 kusů propagačních vlaječek, které je možné zakoupit v kanceláři úřadu.

Obecní znak i prapor mají následující vzhled:

- jsou ve tvaru štítu, na němž je vyobrazen kráčeující černý havran, který nese v zobáku svěšený lipový květ a list. Havran je připomínkou znaku asi nejvýznamnějšího majitele naší obce – rodu Otmarů z Holohlav. K tomuto rodu se vztahuje první písemná zmínka o naší obci z roku 1515. Jeho členům Víška patřila přes sto let a jako jediný ze známých panských rodů zde pravděpodobně i sídlil, protože přesnější název rodu je Otmarové z Holohlav a na Vísce. Naopak lipový květ a list má symbolizovat současnost Víšky – krásné lipové stromořadí, které zde zaujme každého návštěvníka. Lípa je také dávným českým a slovanským symbolem. Havran má nad hlavou modré hroty, které připomínají siluetu Želených hor, která vytváří nad Vískou nádherné panorama. Pod nohama havrana se naopak nachází vlnka a ta je symbolem řeky Doubravy. Znak má stříbrný podklad, který je převzat z erbu

rodu Voračických z Paběnic, jemuž Víška už jako součást malečského panství patřila na konci 17. století.

K informovanosti občanů v tomto roce kromě vývěsky obecního úřadu a internetových stránek, které by ale potřebovaly pravidelnější péči, sloužila také dvě vydání Víseckých listů. Ty začaly vycházet pravidelně jedenkrát za půl roku a na svých stránkách kromě dění v zastupitelstvu a aktivit vedení obce informovaly i o společenském, kulturním a sportovním životě Víšky a dalších aktualitách.

Naší malé obci se také během roku podařilo nebývale často proniknout do médií. Mnohé o dění ve Vísce psal několikrát Havlíčkobrodský Deník (reportáže dokumentované fotografiemi o vítání občánků, o hraní ochotnického divadla a krátká informace o konání oslav výročí hasičů), dále týdeník Cesta vrchovinou (články o novém znaku a praporu obce a opět o ochotnickém divadle) a Chotěbořské ECHO (o udělení dekretu o užívání znaku a praporu v poslanecké sněmovně). Víška se také dostala na rozhlasové vlny, a to 24. července po půl jedné po poledni, kdy regionální vysílání Českého rozhlasu Radio region Vysočina vysílalo reportáž o oslavě sto let hasičského sboru ve Vísce. Stalo se tak zřejmě poprvé v dějinách Víšky, kdy reportáž o ní zazněla v éteru. Samotný příspěvek ovšem vyzněl poněkud kuriózně. Přes hasičské oslavy a kulturní život obce v něm totiž přešli zpovídání vícecti občané k vystoupení striptérky na jedné z oslav v obci, její ztrátu spodního prádla během exhibice, které pak bylo údajně nalezeno další den ráno na hlavě před hospodou spícího hasičského preventisty. Takže to vše se mohli o Vísce dozvědět posluchači rozhlasu během historicky prvního vysílání o obci, které si můžete poslechnout na internetových stránkách obce (www.viska.wz.cz).

Také hospodářský život v obci se vyvíjel během roku 2007 vcelku příznivě. Zemědělské družstvo Nová Ves – Víška zakončilo své hospodaření

ziskem 1,158.000 Kč. Mělo celkem 148 členů a 39 pracovníků. Prožilo celkem úspěšný rok, mimo jiné i díky nárůstu výkupních cen prakticky všech zemědělských komodit, kromě vepřového masa. Rekordní výše dosahovaly především výkupní ceny obilí (5000 Kč za tunu) a řepky (7400 Kč za tunu). Počasí v první polovině roku rostlinné výrobě příliš nepřálo, a to především vinou nedostatku srážek, kterých podle údajů nejbližší meteorologické stanice v Příbyslavi v období březen až srpen napršelo pouze 57 % dlouhodobého normálu. Naopak příznivé byly teplotní podmínky, takže žně začaly již o 14 dní dříve, než je v regionu obvyklé. Naštěstí pro zdejší zemědělce zmíněné sucho nepoznamenalo úrodu tolik jako jinde, protože zdejší jílovité půdy lépe drží vodu a tak ji více uchovávají v době nedostatku, než je tomu v jiných oblastech státu. Počasí se podepsalo i na výnosech, přičemž za relativně vysoké lze označit výnosy u pšenice (59 q/ha) a ozimého ječmene (45q/ha), naopak podprůměrně dopadly u jařin – ječmen pouze 33 q/ha a řepka 2,71 q/ha.

Bohužel vysokou ztrátu vykázalo vísecké středisko rozmnožovacího chovu prasat, které prožilo finančně nejhorší rok ve své historii. Důvod je jednoznačný, a tím byly rekordně nízké výkupní ceny vepřového masa, které představovaly v průměru pouhých 27,5 Kč na kilogram a pohybovaly se hluboko pod výrobními náklady (33 Kč/kg). V celé republice proto docházelo k prudkému poklesu počtu chovaných prasat z důvodu jeho všeobecné ztrátovosti. Vísecké středisko vykázalo během roku 3238 narozených selat, 151 kusů prasnic, na selatárně se v průměru nacházelo 717 kusů odstavených selat, na odchovně 465 kusů žíru a prasniček. Nad budoucností celého střediska se ale především v závěru roku vznášel velký otazník.

Zbývá možní zaměstnavatelé a provozovny služeb v obci pokračovali ve své každoroční činnosti. Firma Lacman při svém úspěšném rozvoji nezapomněla na sponzorování místní mateřské školky, místní živnostníci zase vesměs podpořili například vydání publikace o historii hasičského sboru. Problematický moment zažila místní prodejna potravin, kterou v listopadu

vykradl později policií odhalený zloděj ze Sobiňova. Podařilo se mu využít rozestavenosti novostavby a proříznutím nezazděných dveří za regálem v prodejně vnikl do jejího vnitřku a odcizil zde alkohol a cigarety, přičemž celková škoda činila 8500,-Kč. Životní úroveň během roku ve státě a vesměs i v obci spíše rostla, nezaměstnanost naopak dlouhodobě klesá. V druhé polovině roku se ale začal projevovat poměrně rychlý nárůst cen některých potravin, především pečiva a mléčných výrobků.

Rok 2007 proběhl ve Vísce ve znamení čilého stavebního ruchu. Započala především již zmíněná stavba bytové jednotky z prostor bývalých skladů prodejny potravin, díky které došlo i k rozšíření celého dosavadního objektu. Obec zajistila také výměnu posledních 500 metrů nevyhovujícího železného potrubí zdejšího vodovodu za potrubí plastové. Tím byla zakončena několik let trvající a finančně náročná výměna, což mělo zabránit případným haváriím a také zlepšit kvalitu zdejší pitné vody. Za pomoci členů Rybářského spolku došlo k úpravě a vylepšení cesty k rybníku Společný a vedení obce pro něj zajistilo i nové betonové stavidlo. Na budovu obecního úřadu byla instalována siréna. Tu bude nadále možné zapnout u vchodu do budovy mateřské školky, což by mělo přispět k lepší bezpečnosti občanů v případě nějaké nenadálé události. Zmíněná budova získala i nové schodiště ke kanceláři obecního úřadu, nový chodníček a bezbariérový přístup k internetovému kiosku. Během podzimních měsíců započal také obecní zaměstnanec Jan Hořínek se stavbou základů pro tenisovou zeď mezi novými kurty a potokem.

Proměnu k lepšímu zaznamenal i vzhled obce. K jeho vylepšení přispělo dokončení výstavby a natření oplocení u tenisového kurtu a fotbalového hřiště a oplocení terasy zbudované před budovou sokolovny, která může sloužit k posezení například při nedělním sledování fotbalových zápasů. Díky Janě Šteklové z čp. 80 došlo k úpravě prostor v okolí autobusové zastávky a

pomníku padlých, kde byly vysázeny nové okrasné keře a rostliny a vytvořena nová skalka. Během podzimních měsíců došlo i k vybagrování potoka, což zajistila firma Lesy České republiky. Získanou zeminu využila obec pro dorovnání prostoru za fotbalovým hřištěm. Asi nejvýraznější změnu představovalo osvětlení pomníku padlých a vchodu do budovy Obecního úřadu se znakem obce, které zkrášlilo případné večerní procházky Vískou a přispělo k atraktivnějšímu a reprezentativnějšímu vzhledu obce. Nutno podotknout, že ohledně vylepšení vzhledu Vísky se tak během jediného roku vykonalo opravdu solidní množství práce.

Stavební práce realizovali v obci i soukromí majitelé. Během roku byl dokončen malý rodinný domek postavený na místě bývalého čp. 39 pro Barboru Kudláčkovou z Prahy, který bude sloužit k rekreaci. Nový nátěr fasády obdržel dům čp. 10 rodiny Fikarovy, rozsáhlou rekonstrukci prodělal dům čp. 45 Petra Motla, který zde zbudoval novou střechu, přístavbu v podkroví i nové prostory v přízemí. Stavební úpravy realizovala v usedlosti bývalého mlýna rodina Georgievova a rodinné domy paní Libuše Kalvodové čp. 33 a pana Jaroslava Kalvody čp. 41 získaly novou střechu.

Zdravotnictví v regionu ani ve státě nezaznamenalo výrazné změny, ty se naopak připravovaly k 1. lednu 2008. V sousední Malči proběhla částečná rekonstrukce budovy zdravotního střediska. Naopak s velkou publicitou byla od 1. září odstartována údajně největší reforma školství od roku 1989. Zjednodušeně spočívá v tom, že školy už nemusí učit podle státem stanovených osnov, ale samy jsou nuceny vytvořit si tzv. rámcové vzdělávací plány, které osnovy nahrazují. Každá škola tak má možnost sestavit si vlastní program, podle kterého hodlá učit, určuje také, kolik hodin se bude který předmět vyučovat, může vytvářet nové předměty, či slučovat staré do bloků. Podle nového systému se od září začalo učit v prvních a šestých třídách a v dalších letech bude nový systém plynule přecházet do tříd dalších. Cílem reformy by mělo být umožnění specializace jednotlivých škol, přizpůsobení se

požadavkům současné společnosti, odstranění zbytečného memorování a jeho nahrazení dovednostmi, jako například dobrou schopností komunikovat, pracovat v týmu a podobně. Reforma se připravovala několik let, ale její přijetí v řadách učitelů je často dosti rozpačité. Pro učitele znamenala její příprava spoustu práce navíc, která jim nebyla zaplácena, což se ukázalo jako jeden z důvodů jejich rostoucí nespokojenosti. Ta se projevila i prosincovou celostátní stávkou učitelů, které se z okolních obcí zúčastnila základní škola v Malči.

Vísecká mateřská školka během stávky pracovala a průběh jejího školního roku nebyl turbulencemi ve školství nijak negativně poznamenán. Naopak, školka připravila, tak jak je jejím zvykem, pro své svěřence velmi kvalitní program. Zasloužily se o to paní učitelky, které pracovaly ve stejném složení jako v předcházejícím roce. Dá se říci, že pestrost výchovného a vzdělávacího programu, ale i kulturního vyžití je zde rok od roku větší. Z jeho možností stojí za zmínku například u dětí oblíbené prakticky každoměsíční návštěvy divadla v blízké Chotěboři, nebo pořádání výletů. Těch se ve školce mohly děti zúčastnit ve školním roce 2006/2007 celkem třikrát a během nich navštívili ZOO v Jihlavě, loutkářské muzeum v Chrudimi a spolu s rodiči také hrad Roštejn, kde pro ně připravili loutkářská představení a prohlídku hradu vedenou bílou paní. Během školního roku podnikali pěší výlety do okolí, seznamovali se s tradicemi, pobavili se na dvou karnevalech v budově školky, ale také ve školce přenocovali. K tradičním vrcholům celoročního působení patřilo provedení vánoční besídky, jako obvykle nejprve pro starší občany Vísky a poté pro rodinné příslušníky. Návštěvníky školky při této příležitosti děti překvapili dramatizací pohádky Mravenečci v zimě a následným pásmem písniček, tanců a básniček. Chlapci je přednášeli v modrých riflích, bílých tričkách a stříbrných kravatách, dívky v bílých sukních posázených stříbrnými hvězdami, které pro ně vyrobily paní učitelky. Pro příchozí měly děti připravené dárečky v podobě papírových kostelíků. Podobné zdařilé besídky organizované tentokrát žáky základních škol mohli rodiče a prarodiče

navštívit v sousední Nové Vsi v kostele a ve škole v Malči, a to i za aktivní účasti víseckých žáků těchto škol.

Kromě všech těchto věcí děti samozřejmě absolvovali výchovný program, který je připravoval na povinnou školní docházku. Jeho součástí byla i výuka řeči v logopedické třídě. Rozrostlo se také vybavení školky hračkami, které jsou získávány díky sponzorským darům. Obec nechala ve školce postavit novou šatnu a WC pro personál. Celkově lze tedy hodnotit působení zdejší mateřinky jako velmi kvalitní. Svědčí o tom mimo jiné i velký zájem rodičů z okolních obcí o umístění do naší školky. Momentálně sem dojíždějí i děti nejen z Nové Vsi a Klokočova, ale také z Malče či z Jeřišna. Velké uznání školka získala i od svého nadřízeného Petra Adama z chotěbořského odboru školství, který ji během roku navštívil a při jiné příležitosti se následně vyjádřil, že se jedná o nejlepší školku v jeho obvodu. Za to jistě patří velký dík všem zaměstnancům a především ředitelce školky paní Ludmile Málkové.

Po dlouhé době zaznamenal velmi výrazné oživení kulturní život ve Vísce. Proběhl ve znamení návratu krásné tradice hraní ochotnického divadla, která zde byla velmi aktivně a úspěšně provozována v období mezi světovými válkami a pak ještě do počátku 50. let. Poprvé po více než 50 letech se do Visky vrátila Thálie a na prknech, která znamenají svět, v sále v pohostinství U Fajmanů, odehrála skupinka nadšenců představení zvané Nevěsta za padesát dolarů. Zasloužili se o to členové Divadelního spolku z Visky, kteří se začali scházet na konci předcházejícího roku s cílem navázat volně na starší tradici ochotnického divadelnictví ve Vísce. Základem devítičlenné sestavy spolku jsou vnuci a vnučky paní Jiřiny Fajmanové, která zde sama divadlo hrála na přelomu 40 a 50 let. Pod vedením studentky divadelní vědy Michaely Dolanové se členům souboru podařilo nacvičit velmi zajímavý a zábavný divadelní kus. Jeho scénář vytvořila na základě románu stejného názvu od Pavla Albieriho právě Michaela Dolanová, která se, mimo

jiné, inspirovala návštěvou Chicaga, kde její sestra Lenka pobývala na ročním studijním pobytu. Její průběh nás na základě příběhu české dívky Máry, která přijíždí do Chicaga za svým snoubencem, zasvěcuje do prostředí české emigrantské komunity v tomto americkém městě, konkrétně v jeho tehdy převážně české čtvrti Pilsen. Poutavý a roztomilý příběh pobavil své diváky nejen dějem a roztomilou češtinou, ale hlavně impozantním nasazením všech divadelníků (které samozřejmě nelze na těchto stránkách nejmenovat - tak tedy jednalo se o následující talenty: Lenka Dolanová, Radek, Tomáš a Aleš Křivskovi, Pavlína Krejčová, Ivan Kydles a Tomáš a Petra Zimákovi.) Představení, kterým byla Víška poctěna 15. června, navštívilo hodně přes 100 diváků, sál pohostinství opravdu takříkajíc praskal ve švech a po odehrání zažil velmi bouřlivý a dlouhotrvající potlesk. Divadelní spolek pak svůj výstup zopakoval ještě 29. prosince v sousední Nové Vsi, kde se opět dočkal velkých a zasloužených ovací. Všem členům spolku patří obrovský dík za obnovení této tradice a nezbývá než doufat, že se brzy dočkáme dalšího divadelního představení.

K velkému zlepšení, které může mít také přínos pro kulturní vyžití, došlo ve Vísce na poli informačních technologií. Hned na počátku roku zajistilo nové vedení obce možnost připojení k internetu pro obyvatele obce v místní knihovně. Z dotací krajského Fondu Vysočiny byl zakoupen počítač a občané mohou přicházet do knihovny v době jejích úředních hodin, které byly prodlouženy v pondělí od 17.00 do 18.30 a ve čtvrtek ve stejnou dobu. Zde se pod dohledem knihovnice ing. Marie Čapkové či místostarostky paní Ludmily Málkové mohou návštěvníci věnovat vyhledávání informací, které je pak možné i vytisknout za symbolický poplatek na přistavěné tiskárně. Víška ovšem zajistila i další možnost pro připojení k internetu. Přihlásila se do projektu Metropolitní síť Podoubraví a využila v jeho rámci dotací ke zřízení kiosku s volným celodenním přístupem k internetovému připojení. Kiosek byl postaven před vchodem do Obecního úřadu s bezbariérovým přístupem, je vybaven dotykovým LCD displejem, síťovou kamerou a je chráněn i před

deštěm. Především mládež tak díky němu získala možnost celoročního hledání informací či zábavy zdarma. Projekt metropolitní sítě financovaný pomocí dotací z Evropské unie sdružuje celkem 11 obcí Podoubraví a má umožnit mimo jiné rychlejší a efektivnější komunikaci, propojení správy obcí a samozřejmě možnost využívat internet zdarma občany sdružených obcí. Bohužel projekt se potýká od počátku s nemalými problémy a fungování internetu přes něj je problematické.

Také společenské a sportovní dění ve Vísce probíhalo ve znamení velmi čilé aktivity. Zasloužil se o ni kromě spolků i Obecní úřad, který zde poprvé v historii zrealizovat vítání občánků. Víška tak počátkem června slavnostně přivítala své nové občany Radima Kalvodu a Marii Březinovou, jejichž rodiče také jako první obdrželi od obce finanční dar ve výši 10.000,- korun jako výraz podpory rodičovství a zájmu obce o své nové občánky. Slavnostní vítání proběhlo ve ukázkově prapory vyzdobené třídě mateřské školky. Pro rodiče občánků a jejich hosty přednesl nejprve projev starosta obce a pak následovalo vystoupení dětí z mateřské školky, které přednesly pásmo básniček a písniček. Program se účastníkům velmi líbil o čemž svědčil i následný článek v Deníku Havlíčkobrodská. Doufejme, že tato pěkná tradice přetrvá v naší obci i nadále.

Vybraní zastupitelé pak také přispěli ke sportovnímu zviditelnění své sestavy, když se na konci léta hájilo jejich družstvo barvy Vísky v soutěži starostů a zastupitelů Podoubraví zvané Podoubraví cup konané v Jeřišně. Za naši obec zápolil tým ve složení Ondřej Čapek, Ludmila Málková a Přemysl Čapek. V klání, k jehož součástí patřily i netradiční disciplíny jako běh na chůdách či držení osmikilového razítka, se naši zastupitelé umístili jako osmí z osmnácti.

Novou společenskou akci organizovanou starostou obce a dalšími občany představovala netradiční oslava zdejšího posvícení během předposledního zářijového víkendu. Při její příležitosti se podařilo uspořádat

první módní přehlídku v historii naší obce. Provedla ji firma Iva z Pacova v budově sokolovny a k vidění zde, především pro vísecké ženy, ale nejen pro ně, bylo oblečení a doplňky z úpletu pro mladé, ale i starší dámy. Předváděné věci šlo ihned na místě vyzkoušet a případně objednat. Během přehlídky také proběhla opět historicky první soutěž o nejlepší posvícenský koláč. Soutěže se anonymně účastnilo celkem jedenáct soutěžících, kteří přinesli kochutnávce pro porotu a veřejnost každý celkem 20 koláčů. Pětičlenná porota pod předsednictvím Blanky Zimákové pak podle čísel hodnotila chuť a vzhled jednotlivých koláčů. Ze soutěžního klání vyšla vítězně paní Marie Čapková z čp. 73 , na druhém místě se umístila paní Marie Šimonová z čp. 68 a na třetím paní Jitka Březinová z čp. 19. Pozoruhodné je, že dva ze soutěžících byli muži a to pan Jiří David mladší z čp. 37 a pan Miloš Marek z čp. 61. Večer pak byl zakončen posvícenskou zábavou v budově sokolovny v režii dobrovolných hasičů v rytmu kapely Polyvox. Účastníci hlavně omladina z Malče a Nové Vsi si velmi pochvalovali mimo jiné občerstvení, z kterého lze, vedle tradiční sekané s výborným domácím bramborovým salátem, vyzdvihnout například prodej speciálních Železnohorských utopenců pana Jiřího Davida mladšího. Celková účast byla ale bohužel slabší a sotva stačila na zaplacení nákladů.

Obec nezapomněla ani na své obyvatele v důchodovém věku. Pro ně spolu s Novou Vsí zorganizovala přátelské posezení seniorů v kulturním domě v Nové Vsi. Účastníci z obou vsí zde mohli shlédnout divadlo a hudební pásmo připravené dětmi z novoveské základní školy, občerstvit se a společně si popovídat. Zastupitelé pak podpořili finančními dotacemi i další společenské a sportovní akce a činnost místních spolků.

A právě na jejich úrovni se odehrávala většina dalších společenských a sportovních událostí v obci. Již na prvních stránkách tohoto ročního zápisu byla popsána hlavní událost spjatá se zdejšími dobrovolnými hasiči – oslava jejich stého výročí. Na ni se koncentrovala většina pozornosti a činnosti členů sboru. Ovšem organizováním oslavy aktivity hasičů nekončily. Během února

se členkám sboru podařilo zorganizovat dětský karneval v pohostinství U Fajmanů. Karneval byl hojně navštíven i dětmi a rodiči z okolních obcí a velmi se líbil. Nechyběly v něm hry a také soutěž o nejlepší masky, jejichž vítězové obdrželi ceny, ale malou pozornost si odnášel každý z dětských návštěvníků. O organizaci se zasloužili především mladší členky sboru pod vedením Pavlíny Krejčové z čp. 61, která se po svém přestěhování do Vísky před dvěma lety spolu se svým partnerem Milošem Markem velmi aktivně a přínosně zapojila do života ve Vísce ať už na úrovni hasičského spolku, ochotnického divadla či činnosti obecního úřadu.

Další akci určenou dětem představoval dětský den, který se odehrál opět pod patronací hasičů 9. června. Organizovala ho podobná sestava žen a pro děti během něj připravila celkem sedm soutěží, mezi které patřilo například skákání v pytli, opičí dráha, lovení dřevěných ryb, nebo házení míčů do púlkošů. Každý soutěžící obdržel od organizátorů cedulku a na ní se zaznamenávaly jednotlivé disciplíny. Pro všechny účastníky připravily místní ženy dárky v podobě hraček, každé dítě si také mohlo zdarma smlsnout na vuřtu a obdrželo i pytlík sladkostí. Kromě toho se účastníci mohli povozit v kočáře taženém koňmi pana Jiřího Karlíka z Nové Vsi a zakoupit si i další občerstvení. V průběhu odpoledne také dorazilo několik motorkářů, kteří nadšené děti ochotně povozili na svých strojích. Celá akce se dle mínění rodičů velmi vydařila a rodiče s dětmi na ni přijeli nejen ze sousedních, ale často i z poměrně vzdálených obcí. Kromě dětí z ní měly radost hlavně maminky a babičky, které ovšem často výrazně méně potěšilo to, že ještě tentýž večer si „dětský den“ udělali také tatínkové v budově místní sokolovny. Převládající disciplínou v této variantě oslavy ovšem byla konzumace alkoholu a někteří tatínkové po prohýřené noci nejen že se další den svým dětem nevěnovali, ale často ani netušili, že nějaké mají.

Kromě těchto aktivit se dobrovolní hasiči a hasičky zúčastnili květnové okrskové soutěže v požárním sportu v Uhelné Příbrami. Ženské družstvo zde skončilo na pěkném třetím místě a muži se umístili jako pátí. Na konci léta

pak obě družstva soutěžila ještě v Nové Vsi v soutěži O pohár starosty Nové Vsi, i když s poněkud horším umístěním (ženy šesté, muži čtrnáctí). Hasičský sbor také zorganizoval taneční zábavu a zaznamenal rekordní počet členů, který dosáhl čísla 45.

Sportovní aktivity se soustředily především okolo TJ Sokol Víška. Jeho fotbalový tým zakončil sezónu 2006/2007 na 11. místě třetí třídy okresu z celkem 14 soutěžních družstev. Během podzimní části další sezóny se po vlažnějším začátku posunul na pěkné šesté místo tabulky se skóre 22:27 a ziskem 20 bodů. Ještě lepšími výsledky se mohlo pochlubit družstvo žáků. To uzavřelo jarní běh na pěkném třetím místě okresního přeboru ve skupině starší benjamínci minifotbalu 4 + 1. Na závěr sezóny podzimní pak přišel pro žáky triumf v podobě prvního místa v soutěži se skóre 64:11 a ziskem 20 bodů. Jedná se o velký úspěch, pokud tak malá obec zvítězí v solidní konkurenci ostatních týmů z mnohem větších a bohatších sportovních organizací a obcí. Je to zároveň velká satisfakce pro trenéry družstva starostu obce Ondřeje Čapka a Dušana Kreibicha z čp. 71, kteří svoji práci vykonávají ve svém volném čase bez nároku na odměnu. Žáci se k tréninku scházejí každý týden a na konci léta pro ně trenéři organizují několikadenní soustředění v místní sokolovně. Úspěch je o to větší, že zde mládežnický fotbal mnoho let nefungoval a místní chlapci tak ztráceli jednu z možností tradičního sportovního vyžití. Oběma trenérům tak opět patří dík především rodičů jejich svěřenců, ale i celého místního Sokola.

Poslední červencový víkend fotbalisté zorganizovali v obci již tradiční turnaj Memoriál Jaroslava Fajmana. Na prvním místě sportovního klání skončilo tak jako loni družstvo Víška 62 složené z bývalých reprezentantů obce ve fotbale, které hravě porazilo současnou reprezentační sestavu. Ta se proto umístila až na druhé pozici a třetí skončil tým z Jeřišna.

Velkou společensko-sportovní událost představoval zájezd zdejších sokolů k partnerskému německému oddílu do Lohmenu, který proběhl na přelomu července a srpna. Na návštěvu se auty vypravilo celkem 36 členů

vísecké sokolské jednoty a němečtí přátelé z klubu SV 90 Lohmen pro ně připravili velmi bohatý program. Jeho součástí se stal například výlet k Baltskému moři, ale také velké fotbalové klání, kde vísečtí muži skončili na pátém místě z devíti. Poprvé v historii návštěv Lohmenu se zde představil ženský tým víseckého fotbalu, lohmenké ženy ho ovšem jednoznačně rozdrtily, a to s výsledkem 8:1. Ovšem jednalo se o svého způsobu jistou zradu, protože v barvách Vísky bojovaly pouze partnerky víseckých fotbalistů. Ty jinak fotbal nehrají, pouze mu přihlížejí, přičemž ale, jak se ukázalo, většinu času věnují vzájemným rozhovorům, což se projevilo například i jejich neznalostí pravidel této hry. Naopak za lohmenké byl nasazen fotbal hrající tým ze sousední obce, takže výsledek byl víc než předvídatelný. Jako dar pro německé partnery vezli místní sokolové dresy pro německé fotbalisty a sud místního Rebelu, který si zde němečtí fotbalisté samozřejmě velmi oblíbili. Během návštěvy proběhla i jednání našeho starosty Ondřeje Čapka a hlavního organizátora celé výpravy ing. Radka Křivského z čp. 70 se starostou Lohmenu o navázání partnerství mezi obcemi. Bohužel přes velkou a déletrvající snahu právě Radka Křivského se zatím nepodařilo přesvědčit starostu Lohmenu o uzavření partnerství mimo jiné proto, že nás bohužel v minulém volebním období předběhla Nová Ves, ač její styky s Lohmenem byly mnohem menší.

Čilou aktivitu vyvíjeli ve Vísce i členové Bago klubu. Přispěli jednak ke sportovnímu dění v obci, kromě svých nedělních fotbálků zejména zorganizováním XIII. ročníku Bago turnaje. Na něj do Vísky přijelo poslední červnový víkend rekordních 10 mužstev například z Pardubic, Loun, Havlíčkova Brodu či dvě družstva z Jihlavy. Hráči bojovali v týmech 5 + 3 a podmínkou bylo i dovršení věku 35 let (pouze jeden hráč týmu mohl být mladší). Během akce se sportovci mohli občerstvit klobáskami, grilovaným pašíkem a nápoji. Hlavní atrakci tentokrát nepředstavovalo pivo značky Gambrinus, jak je na takovýchto akcích obvyklé, ale domluvený přelet stíhaček Gripen z Čáslavi nad místním hřištěm. Stíhačky se objevily v 10.30 a

spolu s jedním soukromým letadlem přelétly za velkého hluku relativně nízko nad plochou hřiště.

Poslední sobotu v září uskutečnili členové klubu v pohostinství U Fajmanů další premiéru v životě naší malé vísky Vísky, a to výstavu hub. Tvůrcem výstavy se stala tzv. „mykologická sekce Bago klubu“ pod vedením Ivana Kydlese z čp. 62 a k vidění zde bylo úctyhodných téměř 90 druhů hub rozříděných na jedlé, jedovaté a nejedlé. Pro příchozí návštěvníky připravili organizátoři i občerstvení v podobě smažených houbových řízků a houbových karbanátků. K nejzajímavějším exponátům patřila houba školní, nejedlá, určená původně pro mazání tabule. Výstava byla hojně navštívena a mlsné jazýčky návštěvníků pěly ódy na kuchařský um bagistických mykologů. Pěkný závěr výstavy představovalo zpracování vystavených exponátů do podoby houbového guláše, kterého se ujali pánové Ivan Kydles a Petr Křivský starší z čp. 47. Ti touto gurmánskou událostí překvapili osazenstvo tradičního nedělního pivního posezení Baga klubu v místním pohostinství.

V pění chvály na toto specifické seskupení „starších pánů“ by na tomto místě bylo možné dlouho pokračovat. Jenom pro rekapitulaci budiž připomenuto, že tato zvláštní sešlost, tvořená víseckými ale i přespolními vyznavači fotbálku, se zde schází již mnoho let pravidelně v pátek v Mekce místního společenského dění, v Pohostinství U Fajmanů. K poslechu jim při této příležitosti velmi často hraje country kapela tvořená hudebními spřízněnci bagistů. Pravidelné nedělní fotbálky byly na tomto místě zmíněny již vícekrát, ale za zmínku určitě bude stát fakt, že pánové se k této u nás nejpopulárnější sportovní hře scházejí s železnou pravidelností vždy přesně mezi 10 a 11 hodinou nedělního dopoledne za každého počasí a že již minimálně 15 let nikdy nevynechali ani jediné setkání. Poslední léta pro své příznivce připravují i loučení s prázdninami, při kterém bývá grilováno jehně, pivo teče proudem a samozřejmě nouze není ani o jadrnou zábavu. Fotbalovému klání se bagisté věnují i každou středu od 18 hodin, kdy se scházejí na místním fotbalovém hřišti, v zimě pak v tělocvičně malečské základní školy.

Zhruba dvakrát až třikrát do roka pořádají členové sdružení svoji výroční schůzi. Jejím hlavním programem je vystoupení předsedy pana Karla Kaněry z čp. 2. Má ustálený ráz, předseda rozvážně a slavnostně povstane a pronese: „Zahajuji výroční schůzi Bago klubu. Prvním a jediným bodem programu je volná zábava“. Následně jeho svěřenci do pozdních nočních hodin disciplinovaně naplňují vytyčený program. Členové sdružení se ovšem nescházejí pouze v pátek či v neděli. Protože mezi pátečním večerem a nedělním dopolednem uplyne přece jen dlouhá doba a vzájemná náklonnost bagistů je v pravdě nemalá, stalo se tradicí, že se pánové začali scházet i během pozdního sobotního dopoledne. Zprvu se tak konalo ve stínu soustruhů dílny Kovoobrábění Křivský a v létě pak na lavičce dvora pohostinství. Později se nad příznivci neformálního spolku ustrnula provozovatelka místního hostince paní Jaroslava Křivská a otevřela jim brány svého zařízení. To ostatně slouží jako jakýsi chrámový prostor vyznavačů fotbálku, jenž je vždy potřeba spláchnout, ať už předem či po jeho absolvování.

Poslední seskupení, které přispělo ke společenskému životu obce, představoval Rybářský spolek. Jeho členové zorganizovali v říjnu výlov rybníka Společný, kde pro přihlížející bylo připraveno občerstvení s výbornou knedlíčkovou polévkou a smaženými rybími podkovami, ale také možnost nákupu kaprů mimo jiné pro štědrovečerní večeři. Rybáři opět přilákali velké množství návštěvníků z širokého okolí. Ti oceňovali nejen zajímavou podívanou, příjemnou atmosféru s možností podebatování se známými a přáteli, ale také vpravdě sympatické ceny – vynikající polévka za pouhých 10 korun, smažená podkova s chlebem za 30, to je při dnešních cenových relacích jev už spíše výjimečný. Členové spolku se pak během roku podíleli i na úpravě hráze rybníka, cesty k němu a instalování nového stavidla. Zorganizovali také velmi úspěšnou pouťovou zábavu s kapelou Trik, na níž prodali přes 150 vstupenek, tedy na zdejší poměry hodně nadprůměrný počet.

Ke zviditelnění Vísky během roku, a to nejen v bezprostředním okolí obce, přispěl také pan Jiří Fikar z čp. 10, který zde zorganizoval mezinárodní výstavu poštovních holubů. Na akci, která probíhala v jeho usedlosti, se sjelo odhadem okolo 300 účastníků a Víska tak zaznamenala zřejmě nejvíce aut v obci během své historie. Pan Jiří Fikar jako hlavní organizátor se sám chovem holubů již několik let s vynikajícími výsledky zabývá.

A konečně ke společenskému životu v obci patřilo i udržování tradic. Jednalo se především o pálení čarodějnic, u kterého v tomto roce museli ve zvýšené míře vzhledem k velkému suchu asistovat dobrovolní hasiči u připravených kádí s vodou. Místní omladina nevynechala stavbu obecní májky u sokolovny. Tu tentokrát ozdobili místní mladíci vycpanou figurínou umístěnou pod věnec, která velmi živě budila dojem lezoucí postavy. Hojně navštívená byla také zdejší velikonoční pomlázka, na níž často přijedou i ti, co ve Vísce již dlouho nebydlí. Ženami obávaný hromadný průvod víseckých mužů třímajících pomlázku pod pomyslným praporem Bago klubu a hlavně chtivých šlohání dosáhl letos počtu 37, přičemž každý z nich si chce zvláště na mladších ženách zašlohat a vysloužit si své vajíčko, respektive mnohem častěji spíše panáčka nějakého alkoholického nápoje. K radosti ženských obětí této staré slovanské tradice vinou přehnané konzumace alkoholu někteří muži relativně brzy odpadnou a rezignují na úsilí nalézt vchod do domu, případně se strefit do toho správného pozadí.

Běh roku 2007 byl ve Vísce zakončen netradičním silvestrovským pochodem Bago klubu na Rouzeň, kde si jeho členové a sympatizanti nabízeli navzájem grog, čaj, svařené víno, lihoviny v čele s rumem alias Tuzemskem, buřty a samozřejmě dobrou náladu. Cestou zpět se pochodující zastavili u rodinného domku starosty obce, který jim připravil malé občerstvení, za což mu výprava uplácala ze sněhu „paní starostovou“. Cílovou stanicí pochodu představovalo samozřejmě pohostinství U Fajmanů. Tam se v oslavě pokračovalo i večer a slavilo se také v budově sokolovny. Úderem půlnoci se tak odebral do historie rok, který lze bezesporu označit za

jeden z nejúspěšnějších od obnovení samostatnosti obce. Především co se týče možností společenského, kulturního a sportovního vyžití nasadil laťku mimořádně vysoko a z pohledu historika informovaného o vývoji naší obce by bylo namístě prohlásit, že tak intenzivní společenský život Víška nezaznamenala minimálně od komunistického převratu v roce 1948. Je s podivem kolik pěkných akcí se zde podařilo během jednoho roku zorganizovat, přičemž, nutno podotknout, často i několikanásobně větší a bohatší obce by v tomto Víšce mohly závidět. Doufejme, že i příští roky nám přinesou podobnou nadílku.